

Mál E-5/21-15

SKÝRSLA FRAMSÖGUMANNS í máli E-5/21

BEIÐNI, samkvæmt 34. gr. sammingsins milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, um ráðgefandi álit EFTA-dómstólsins, frá Héraðsdómi Reykjavíkur, í máli

Önnu Bryndísar Einarsdóttur

gegn

ríkissjóði Íslands,

um túlkun á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 883/2004 frá 29. apríl 2004 um samræmingu almannatryggingakerfa, einkum 6. gr.

I Inngangur

1. Með bréfi dagsettu hinn 8. desember 2021, sem skráð var í málaskrá dómstólsins 13. desember 2021, óskaði Héraðsdómur Reykjavíkur ráðgefandi álits í máli sem rekið er fyrir dómstólnum milli Önnu Bryndísar Einarsdóttur (stefnandi) og ríkissjóðs Íslands (stefndi).

2. Málið fyrir landsdómstólnum lýtur að kröfu um ógildingu úrskurðar úrskurðarnefndar velferðarmála frá 2. september 2020, sem staðfesti ákvörðun Fæðingarorlofssjóðs frá 3. mars 2020. Síðarnefnda ákvörðunin samþykkti umsókn stefnanda um greiðslur úr Fæðingarorlofssjóði og kvað á um mánaðarlegar greiðslur að fjárhæð 184.119 krónur miðað við 100% fæðingarorlof. Sú fjárhæð fól í sér að sjóðurinn féllst ekki á það með stefnanda að taka bæri tillit til tekna hennar í Danmörku við útreikning fæðingarorlofsgreiðslna. Stefnandi telur ákvörðunina byggða á rangri túlkun 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004.

II Löggjöf

EES-réttur

3. Í 3. gr. samningsins um Evrópska efnahagssvæðið (EES-samningsins) segir:

Samningsaðilar skulu gera allar viðeigandi almennar eða sérstakar ráðstafanir til að tryggja að staðið verði við þær skuldbindingar sem af samningi þessum leiðir.

Þeir skulu varast ráðstafanir sem teft geta því í tvísýnu að markmiðum samnings þessa verði náð.

Þeir skulu enn fremur auðvelda samvinnu innan ramma samnings þessa.

4. Í 1. mgr. 28. gr. EES-samningsins segir:

Frelsi launþega til flutninga skal vera tryggt í aðildarríkjum EB og EFTA-ríkjum.

5. Í 29. gr. EES-samningsins segir:

Til að veita launþegum og sjálfstætt starfandi einstaklingum frelsi til flutninga skulu samningsaðilar á sviði almannatrygginga, í samræmi við VI. viðauka, einkum tryggja launþegum og sjálfstætt starfandi einstaklingum og þeim sem þeir framfæra að:

a. lögð verði saman öll tímabil sem taka ber til greina samkvæmt lögum hinna ýmsu landa til að öðlast og viðhalda bótarétti, svo og reikna fjárhæð bóta;

b. bætur séu greiddar fólki sem er búsett á yfirráðasvæðum samningsaðila.

6. Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 883/2004 frá 29. apríl 2004 um samræmingu almannatryggingakerfa (Stjtið. EB 2004 L 166, bls. 1), ásamt leiðréttingum í Stjtið. EB 2004 L 200, bls. 1 og Stjtið. EB 2007 L 204, bls. 30 (reglugerðin) var tekin upp í EES-samninginn með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 76/2011 frá 1. júlí 2011 (Stjtið. EB 2011 L 262, bls. 33 og EES-viðbætir 2011 nr. 54, bls. 46) og er vísað til hennar í 1. lið viðauka VI (félagslegt öryggi) við EES-samninginn. Ísland og Liechtenstein tilkynntu um stjórnskipulega fyrirvara. Fyrirvörunum var aflétt 31. maí 2012 og ákvörðunin tók gildi 1. júní 2012.

7. Í 4. lið formálsorða reglugerðarinnar segir:

Nauðsynlegt er að virða sérkenni almannatryggingalöggjafar hvers lands og koma einungis á fót samræmingarkerfi.

8. Í 5. lið formálsorða reglugerðarinnar segir:

Nauðsynlegt er, innan ramma slíkrar samræmingar, að tryggja að innan Bandalagsins njóti hlutaðeigandi einstaklingar jafnrar meðferðar samkvæmt mismunandi landslögum.

9. Í 10. lið formálsorða reglugerðarinnar segir:

Sú meginregla að líta á tilteknar aðstæður eða atburði, sem verða á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, eins og orðið hafi á yfirráðasvæði aðildarríkisins sem setur þá löggjöf sem gildir, skal þó ekki hafa áhrif á meginregluna um að tryggingatímabil, starfstímabil launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings eða búsetutímabil, sem lokið er samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, leggist við tímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf lögbærs aðildarríkis. Því skal einungis taka til greina tímabil, sem lokið er samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, með því að beita meginreglunni um söfnun tímabila.

10. Í 13. lið formálsorða reglugerðarinnar segir:

Reglur um samræmingu skulu tryggja einstaklingum sem flytja innan Bandalagsins, þeim sem eru á framfæri þeirra og eftirlifendum þeirra réttindi og hagsbætur sem þeir hafa áunnið sér og eru að ávinna sér.

11. Í 14. lið formálsorða reglugerðarinnar segir:

Þessum markmiðum verður einkum náð með því að safna saman öllum tímabilum, sem tekið er tillit til samkvæmt löggjöf einstakra landa, til þess að unnt sé að öðlast og viðhalda bótaréttinum og til að reikna út bætur, svo og með því að veita hinum ólíku hópum einstaklinga, sem heyra undir þessa reglugerð, bætur.

12. Í 1. mgr. 2. gr. reglugerðarinnar, sem ber yfirskriftina „Einstaklingar sem eru tryggðir“ segir:

Reglugerð þessi gildir um ríkisborgara aðildarríkis, ríkisfangslausa einstaklinga og flóttamenn sem eru búsettir í aðildarríki og heyra eða hafa heyrt undir löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja, auk aðstandenda þeirra og eftirlifenda.

13. Í 4. gr. reglugerðarinnar, sem ber yfirskriftina „Jafnræði við málsmeðferð“ segir:

Einstaklingar, sem heyra undir þessa reglugerð, skulu njóta sömu réttinda og hafa sömu skyldur og ríkisborgarar aðildarríkis hafa samkvæmt löggjöf aðildarríkisins, nema kveðið sé á um annað í þessari reglugerð.

14. Í 5. gr. reglugerðarinnar, sem ber yfirskriftina „Jafnræði við málsmeðferð að því er varðar bætur, tekjur, aðstæður eða atburði“ segir:

Ef ekki er kveðið á um annað í þessari reglugerð og í ljósi sérstakra framkvæmdarákvæða, sem mælt er fyrir um, gildir eftirfarandi:

a) ef almannatryggingabætur og aðrar tekjur hafa tiltekin réttaráhrif samkvæmt löggjöf í lögbæru aðildarríki skulu viðeigandi ákvæði þeirrar löggjafar einnig gilda um jafngildar bætur sem fást samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis eða um tekjur sem aflað er í öðru aðildarríki,

b) ef rekja má, samkvæmt löggjöf lögbærs aðildarríkis, réttaráhrif til tiltekinnna aðstæðna eða atburða skal það aðildarríki hafa hliðsjón af svipuðum aðstæðum eða atburðum, sem verða í einhverju öðru aðildarríki, eins og orðið hafi á yfirráðasvæði þess sjálfs.

15. Í 6. gr. reglugerðarinnar, sem ber yfirskriftina „Söfnun tímabila“ segir:

Ef ekki er kveðið á um annað í þessari reglugerð skal þar til bær stofnun aðildarríkis, þar sem í löggjöf er kveðið á um:

- að það að öðlast rétt til bóta, halda bótarétti, lengd bótatímabils eða endurheimt bótaréttar,*
- að gildissvið löggjafar, eða*
- að aðgangur að eða undanþága frá skyldutryggingu, frjálsum viðvarandi tryggingum eða frjálsum tryggingum,*

sé bundið því skilyrði að tryggingatímabilum, starfstímabilum launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings eða búsetutímabilum sé lokið, taka tillit til, að því marki sem nauðsynlegt er, tryggingatímabila, starfstímabila launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings eða búsetutímabila, sem er lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, eins og þeim hafi verið lokið samkvæmt þeirri löggjöf sem það sjálft beitir.

16. Í 21. gr. reglugerðarinnar, sem ber yfirskriftina „Bætur í peningum“ segir:

1. Tryggður einstaklingur og aðstandendur hans, sem búa eða dvelja í öðru aðildarríki en lögbæru aðildarríki, skulu hafa rétt til bóta í peningum sem þar til bæru stofnuninni ber að greiða í samræmi við löggjöfina sem hún starfar eftir. Hafi þar til bæra stofnunin og stofnun á búsetu- eða dvalarstað komist að samkomulagi um það getur stofnun á búsetu- eða dvalarstað þó greitt slíkar bætur á kostnað þar til bæru stofnunarinnar í samræmi við löggjöf lögbæra aðildarríkisins.

2. Í aðildarríki, þar sem gert er ráð fyrir því í löggjöfinni að bætur í peningum séu reiknaðar út eftir meðaltekjum eða á grundvelli meðaliðgjalda, skal þar til bær stofnun eingöngu ákvarða meðaltekjur eða grundvöll meðaliðgjalda með

hliðsjón af tekjum sem greiddar voru eða þeim iðgjaldagrundvelli sem beitt er á þeim tímabilum sem hlutaðeigandi hefur lokið samkvæmt fyrrgreindri löggjöf.

3. Í aðildarríki þar sem gert er ráð fyrir því í löggjöfinni að bætur í peningum séu reiknaðar út eftir viðmiðunartekjum skal þar til bær stofnun eingöngu taka til greina viðmiðunartekjur eða, eftir því sem við á, meðaltal viðmiðunartekna á þeim tímabilum sem hlutaðeigandi hefur lokið samkvæmt fyrrgreindri löggjöf.

4. Ákvæði 2. og 3. mgr. gilda einnig, að breyttu breytanda, í þeim tilvikum þegar mælt er fyrir um sérstakt viðmiðunartímabil í löggjöf, sem þar til bær stofnun starfar eftir, sem í umræddum tilvikum samsvara, að hluta til eða í heild, tímabili sem hlutaðeigandi einstaklingur hefur lokið í samræmi við löggjöf annars aðildarríkis, eins eða fleiri.

Landsréttur

17. Í lögum um fæðingar- og foreldraorlof nr. 95/2000 er kveðið á um skilyrði fyrir réttinum til greiðslu fæðingar- eða foreldraorlofs og útreikning þess. Meginreglu laganna er að finna í 4. gr. þar sem segir að fæðingarorlofssjóður skuli annast greiðslur til foreldra „sem réttinda njóta til greiðslu í fæðingarorlofi skv. 13. gr.“.

18. 13. gr. laganna um fæðingar- og foreldraorlof ber yfirskriftina „Réttur foreldra til greiðslna úr Fæðingarorlofssjóði“. Í 1. mgr. 13 gr. segir nánar varðandi tímabilið sem foreldrar öðlast réttindin:

Foreldri [...] öðlast rétt til greiðslna úr Fæðingarorlofssjóði eftir að hafa verið samfellt í sex mánuði á innlendum vinnumarkaði fyrir fæðingardag barns [...] Þegar foreldri hefur töku fæðingarorlofs fyrir fæðingardag barns [...] skal þó miða við þann dag er foreldrið hefur fæðingarorlof að því er það foreldri varðar.

19. Í 2. mgr. 13. gr. laganna um fæðingar- og foreldraorlof er kveðið á um að greiðslur úr Fæðingarorlofssjóði skuli miða út frá tiltekinni prósentu af meðaltali heildarlauna á innlendum vinnumarkaði yfir viðmiðunartímabilið. Þar segir nánar:

Mánaðarleg greiðsla Fæðingarorlofssjóðs til starfsmanns [...] í fæðingarorlofi skal nema 80% af meðaltali heildarlauna [...] og skal miða við tólf mánaða samfellt tímabil sem lýkur sex mánuðum fyrir [fæðingarmánuð barns] [...] Til launa teljast hvers konar laun og aðrar þóknanir samkvæmt lögum um tryggingagjald [...] Einungis skal miða við meðaltal heildarlauna fyrir þá mánuði á viðmiðunartímabili sem foreldri hefur verið á innlendum vinnumarkaði, sbr. einnig 2. mgr. 13. gr. a, án tillits til þess hvort laun skv. 2. másl. eða reiknað endurgjald skv. 5. mgr. hafi komið til. Aldrei skal þó miða við færri mánuði en fjóra við útreikning á meðaltali heildarlauna.

20. Í 4. mgr. 13. gr. laganna um fæðingar- og foreldraorlof er gert ráð fyrir aðstæðum þar sem starfsmaður hefur uppfyllt skilyrði til greiðslna, en hefur ekki starfað á innlendum vinnumarkaði á viðmiðunartímabilinu. Þar segir:

Þegar starfsmaður uppfyllir skilyrði 1. mgr. en hefur ekki starfað á innlendum vinnumarkaði á viðmiðunartímabili skv. 2. mgr. skal hann öðlast rétt til lágmarksgreiðslna skv. [7. mgr.].

21. Í 7. mgr. 13. gr. laganna um fæðingar- og foreldraorlof er kveðið á um að lágmarksgreiðsla til foreldris í 50-100% starfi skuli ekki vera lægri en sem nemur tilteknu lágmarki.

22. Í 12. mgr. 13. gr. laganna um fæðingar- og foreldraorlof er fjallað um þá stöðu þegar foreldri hefur ekki starfað á innlendum vinnumarkaði allt sex mánaða ávinnslutímabilið og þar segir:

Þegar foreldri hefur starfað á innlendum vinnumarkaði a.m.k. síðasta mánuðinn á ávinnslutímabili skv. 1. mgr. skal Vinnumálastofnun, að því marki sem nauðsynlegt er, taka tillit til starfstímabila þess sem starfsmanns eða sjálfstætt starfandi einstaklings í öðru aðildarríki að samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, Norðurlandasamningnum um almannatryggingar, stofnsamningi Fríverslunarsamtaka Evrópu eða samningi milli ríkisstjórnar Íslands annars vegar og ríkisstjórnar Danmerkur og heimastjórnar Færeyja hins vegar á ávinnslutímabilinu enda hafi störf foreldris veitt foreldrinu rétt samkvæmt lögum þess ríkis um fæðingarorlof. Hafi foreldri hins vegar starfað á innlendum vinnumarkaði skemur en síðasta mánuðinn á ávinnslutímabili skv. 1. mgr. skal Vinnumálastofnun meta hvort viðkomandi foreldri teljist hafa starfað á innlendum vinnumarkaði í skilningi laganna þannig að taka skuli, að því marki sem nauðsynlegt er, tillit til starfstímabila foreldris sem starfsmanns eða sjálfstætt starfandi einstaklings í öðru aðildarríki að samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, Norðurlandasamningnum um almannatryggingar, stofnsamningi Fríverslunarsamtaka Evrópu eða samningi milli ríkisstjórnar Íslands annars vegar og ríkisstjórnar Danmerkur og heimastjórnar Færeyja hins vegar á ávinnslutímabilinu enda hafi störf foreldris veitt foreldrinu rétt samkvæmt lögum þess ríkis um fæðingarorlof. Skilyrði er að foreldri hafi hafið störf á innlendum vinnumarkaði innan tíu virkra daga frá því að það hætti störfum á vinnumarkaði í öðru ríki innan Evrópska efnahagssvæðisins, í öðru Norðurlandaríki, í öðru EFTA-ríki eða í Færeyjum. Foreldri skal láta tilskilin vottorð um áunnin starfstímabil og tryggingatímabil í öðru ríki í samræmi við ákvæði samninganna fylgja með umsókn um greiðslur úr Fæðingarorlofssjóði skv. 15. gr.

23. Í 3. og 4. mgr. 15. gr. laganna um fæðingar- og foreldraorlof segir:

Útreikningur á greiðslum til foreldris í fæðingarorlofi skal byggjast á upplýsingum sem Vinnumálastofnun aflar um tekjur foreldra úr skattframtölum, staðgreiðsluskrá og tryggingagjaldsskrá skattfyrvalda. Vinnumálastofnun skal leita staðfestingar hjá skattfyrvöldum á því að upplýsingar úr staðgreiðsluskrá og tryggingagjaldsskrá hafi verið í samræmi við álagningu skattfyrvalda vegna viðmiðunartímabila skv. 2., 5. og 6. mgr. 13. gr. [...]

Skattfyrvöld skulu láta Vinnumálastofnun í té upplýsingar sem nauðsynlegar eru við framkvæmd laga þessara.

III Málavextir og meðferð málsins

24. Stefnandi stundaði framhaldsnám í læknisfræði í Danmörku og var þar í fullu starfi frá 1. september 2015. Hún flutti til Íslands 17. september 2019 og var þá barnshafandi. Eftir komuna til Íslands hóf hún störf við Landspítalann. Fyrsti dagur hennar í því starfi var 30. september 2019.

25. Hinn 15. janúar 2020, tilkynnti stefnandi vinnuveitanda sínum um tillögur að tilhögun fæðingarorlofs. Hún lagði inn umsókn um greiðslur úr Fæðingarorlofssjóði 22. janúar 2020. Umsókninni fylgdu launaseðlar frá Landspítalanum fyrir nóvember og desember 2019 auk staðfestingar frá Danmörku um búsetu hennar þar frá árinu 2015 og yfirlit þarlandra launagreiðslna. Hún fæddi barn 26. mars 2020.

26. Umsókn stefnanda var samþykkt með ákvörðun Fæðingarorlofssjóðs 3. mars 2020. Með þeirri ákvörðun var henni tilkynnt um greiðsluáætlunina, sem fól í sér mánaðarlega greiðslu að fjárhæð 184.119 krónur miðað við 100% fæðingarorlof. Samkvæmt þessu hafði Fæðingarorlofssjóður ekki tekið tillit til tekna hennar í Danmörku við útreikning greiðslna og það þýddi því að hún fengi aðeins lágmarksgreiðslu á fæðingarorlofstímanum. Stefnandi kærði ákvörðun Fæðingarorlofssjóðs til úrskurðarnefndar velferðarmála, sem staðfesti niðurstöðu Fæðingarorlofssjóðs með úrskurði 2. september 2020.

27. Samkvæmt beiðninni er óumdeilt að stefnandi hafi hafið störf á Íslandi 30. september 2019, innan við tíu dögum eftir að hún lét af störfum í Danmörku. Einnig er óumdeilt að hún hafi verið í fullu starfi í Danmörku fyrir flutninginn til Íslands og að störf hennar þar hafi veitt henni réttindi til fæðingarorlofs samkvæmt dönskum lögum. Af beiðninni má sömuleiðis ráða að hún hafi verið á launum allan þann tíma sem telst viðmiðunartímabil tekna samkvæmt 13. gr. fæðingarorlofslaga.

28. Hinn 25. janúar 2021 höfðaði stefnandi mál til að hnekkja úrskurði úrskurðarnefndar velferðarmála varðandi umsókn hennar um fæðingarorlofsgreiðslur. Hún heldur því fram að úrskurðurinn brjóti í bága við reglur EES-réttar sem Ísland hafi skuldbundið sig til að fara eftir. Ágreiningur aðila í málinu sem rekið er fyrir landsdómstólnum lýtur að því hvort

taka beri mið af tekjum stefnanda í Danmörku við útreikning greiðslna úr Fæðingarorlofssjóði.

29. Að þessu virtu ákvað Héraðsdómur Reykjavíkur að fresta málsmeðferðinni og beina eftirfarandi spurningum til EFTA-dómstólsins:

Áskilur 6. gr. reglugerðar EB nr. 883/2004 um samræmingu almannatryggingakerfa, sbr. einnig 3. tölulið 21. gr. reglugerðarinnar, að EES-ríki reikni, við útreikning á greiðslum vegna fæðingarorlofs, viðmiðunartekjur út frá heildarlaunum á vinnumarkaði á öllu Evrópska efnahagssvæðinu? Brýtur það í bága við framangreind ákvæði og meginreglur EES-samningsins, sbr. m.a. 29. gr., að einungis sé tekið tillit til heildarlauna á innlendum vinnumarkaði?

IV Skriflegar athugasemdir

30. Í samræmi við 20. gr. stofnsamþykktar EFTA-dómstólsins og 1. mgr. 90. gr. málsmeðferðarreglna hans hafa skriflegar greinargerðir borist frá eftirtöldum aðilum:

- Önnu Bryndísi Einarsdóttur, í fyrirsvari er Hulda Rós Rúriksdóttir, lögmaður.
- Íslandi, í fyrirsvari sem umboðsmaður er Guðrún Sesselja Arnardóttir, lögmaður.
- Tékklandi, í fyrirsvari sem umboðsmenn eru Martin Smolek og Jiří Vláčil.
- Eftirlitsstofnun EFTA (ESA), í fyrirsvari sem umboðsmenn eru Ewa Gromnicka, Ingibjörg Ólöf Vilhjálmsdóttir, Claire Simpson og Melpo-Menie Joséphidès.
- Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins, í fyrirsvari sem umboðsmenn eru Denis Martin og Nicola Yerrell.

V Tillögur að svörum

Anna Bryndís Einarsdóttir

31. Stefnandi leggur ekki til sérstök svör við spurningunum sem beint var til EFTA-dómstólsins, en telur að túlka beri ákvæðið þannig að það skuldbindi EES-ríki til að reikna út viðmiðunartekjur einstaklings á grundvelli heildarlauna á vinnumarkaði innan alls Evrópska efnahagssvæðisins. Hún heldur því fram að staða einstaklinga skuli vera hin sama, óháð því hvar þeir eru staddir innan þess svæðis sem reglugerðin nær til.

32. Stefnandi telur að leiðbeiningarnar sem finna megja í 2. mgr. 13. gr. laganna um fæðingar- og foreldraorlof séu í beinni andstöðu við EES-rétt.

Ísland

33. Ísland leggur til að EFTA-dómstóllinn svari spurningunum með eftirfarandi hætti:

6. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004 um samræmingu almannatryggingakerfa, (sbr. einnig 21. gr. reglugerðarinnar), áskilur ekki að EES-ríki reikni viðmiðunartekjur út frá heildarlaunum á vinnumarkaði á öllu Evrópska efnahagssvæðinu, við útreikning á greiðslum vegna fæðingarorlofs.

Það brýtur ekki í bága við 29. gr. EES-samningsins eða 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004, (sbr. einnig 21. gr. reglugerðarinnar) að einungis sé tekið tillit til heildarlauna á innlendum vinnumarkaði á sex til átján mánaða tímabili fyrir fæðingu.

Tékkland

34. Tékkland leggur til að EFTA-dómstóllinn svari spurningunum með eftirfarandi hætti:

3. og 4. mgr. 21. gr. reglugerðar nr. 883/2004 áskilja ekki að útreikningur EES-ríkja á greiðslum vegna fæðingarorlofs eða foreldraorlofs miðist við heildarlaun á vinnumarkaði á öllu Evrópska efnahagssvæðinu.

Í þessu máli ætti þar til bært yfirvald þó að taka tillit til launa af innlendum vinnumarkaði jafnvel þótt ekki hafi verið unnið til þeirra innan þess viðmiðunartímabils sem við á.

ESA

35. ESA leggur til að EFTA-dómstóllinn svari spurningunum með eftirfarandi hætti:

(1) Skýra ber 6. og 21. gr. reglugerðar 883/2004 með þeim hætti að þær krefjist þess að þar til bær stofnun EES-ríkis taki tillit til starfstímabila í öðru EES-ríki þegar hún metur hvort skilyrði fyrir rétti til fæðingarorlofs séu uppfyllt og taki aðeins mið af þeim meðaltekjum á starfstímabilinu sem falla undir landslög á viðmiðunartímanum.

(2) Til að tryggja virkni 6. og 21. gr. reglugerðar 883/2004 og fullnægja skilyrði 4. gr. reglugerðarinnar um jafnræði, ber þar til bærrí stofnun í EES-ríkinu, í tilvikum þar sem viðmiðunartíminn fyrir útreikning bóta fellur allur undir löggjöf annars EES-ríkis, að tryggja að bótafjárhæðin sé reiknuð út frá tekjum einstaklings sem hefur sambærilega reynslu og hæfni og er í svipuðu starfi í því EES-ríki þar sem farið er fram á bætur.

Til vara:

(1) Skýra verður 28. og 29. gr. EES-samningsins með þeim hætti að þær girði fyrir löggjöf EES-ríkis, líkt og þá sem um ræðir í málinu sem rekið er fyrir landsdómstólnum, þar sem ekki er tekið tillit til launa/réttinda í öðru EES-ríki við útreikning á grundvelli meðallauna eða -réttinda fyrir fæðingarorlof og það leiðir til verulegrar skerðingar á fæðingarorlofsgreiðslum til einstaklings samanborið við þá fjárhæð sem viðkomandi hefði átt rétt á ef hann/hún hefði aðeins gegnt launuðu starfi í því EES-ríki.

Framkvæmdastjórnin

36. Framkvæmdastjórnin leggur til að EFTA-dómstóllinn svari spurningunum með eftirfarandi hætti:

1. Skýra ber 6. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 883/2004 frá 29. apríl 2004 með þeim hætti að hún krefjist þess að þar til bær stofnun taki tillit til starfstímabila í öðru EES-ríki þegar hún metur hvort skilyrði fyrir rétti til fæðingarorlofs samkvæmt landslögum séu uppfyllt.

Hvað varðar útreikning á þeim bótagreiðslum, ber að skýra 2. mgr. 21. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 883/2004 frá 29. apríl 2004 með þeim hætti að hún krefjist þess að þar til bær stofnun taki aðeins mið af meðaltekjum á starfstímabilinu sem falla undir landslög á viðmiðunartímanum.

Þegar sú atvinna sem átti sér stað á því viðmiðunartímabili sem liggur til grundvallar útreikningi á fæðingarorlofsgreiðslum var innt af hendi samkvæmt löggjöf annars EES-ríkis, er það dómara landsdómstólsins að tryggja að fjárhæð bótanna taki mið af tekjum einstaklings sem hefur sambærilega reynslu og hæfi og er í svipuðu starfi í því EES-ríki þar sem farið er fram á bætur.

Per Christiansen
Framsögumaður